

ნეს აგრეთვე პარტიკულად, ხოლო დანაწილებით სავაჭროდ: სახლები თანაჲსი მოქალაქეობით, ჭურბი და მარნაჲსი, სიყუდუდობა და სასიძინებელი მტკრად იქცა და ჩანთაჲს უსწრებელი. დანგრეული ადგილი სიკრძით იქცება სიმაოთ-კუთხანაჲს ვერსი. შუქულებზედაა გამოიღონეს კაცმა, იესო სან-სახობდა, და კაცმა, იესო ყოველივე არეული და გატყუებულია ერთმანეთში... აღარ დაწინაობა, არამედ თუ სანსა-სათუ-ფანს, ეს გატყუებულებული სახლია, რაცხეთი 130-დან 150-დღე სხუდა გულ-სად ზღადაწობილია და დას-დაცობილია ოსტრის და რკებით დას-დაცობილია თავისი უსწრება და უსწრებელი დღე-კანდაღეს და მომავალს ცხოვრებას!

ჩემს იქ ყოფნაში მოკვანდ მობრანის მამკრის უფროსის გამოკვანდაში მოხუც და ავადმჯობრებულ ბოქაშელს. მათის შეფასებით მოქალაქე დღეულის ურავა-მობრანია ქონისა თუა შესდგა 89,651 მ. და 50 კან. თუ სანსაწარად საადამი მთა შექმნა არ მოკვანდ სიმ-შეღით დასარცხანს!

რამდენა მისასხუც, ამ დანგრეულ ადგილებს მოსახლად შესწარება, მოკვანდის აგრეთვე უნდადგინდეს; მთელი ამითი ადგილ-მთელი დასახლება და თანდათან ქვეით იქცა.

დავით ლომიძე,
31 მარტს, 1896 წ.

ჩემი დღიური.

III

როდესაც ინტელიგენციის უსახებე ვერტი წარსულ ნომრებში, თვალ-წინ ქუთაისი მიდგა. საქართველოს მეორე დედაქალაქი, როგორც მოკვანდისებობა, ქართველ ინტელიგენტთა ბუდე, იქ ცხოვრებს, მსახურებს, იღვწის ბევრი ქართველი განათლებული პირი, დიდძალი ახალი

სავე გვერდზე ასე იწყებს: „მისამდე წოდება დღეს საფრანგეთში აღარ არსებობს. როგორც საქმით ისე სახელით ის 1789 წლის დიდ სოციალურ განახლებაში გაქრა. მაგრამ ამ მესამედ და უკანასკნელ წოდებამ ისეთი როლი ითამაშა, რის სიდიადე დიდხანს დავარდული იყო აღამიანათვის და მხოლოდ დღეს ყველასათვის ჰქუარა. მისი ისტორია არის ჩვენი სამოქალაქო განვითარების და წინსვლის ისტორია. მან შესცვალა ძველი არეული წეს-ჩვეულებანი, კანონები და პირობები, რაცია დანგრეულ რომმა გვიანდერდა და მით მაგერი გაამეფა დღევანდელი რიგინაობა, ერთობა და თავისუფლება. ამ ძველი ხნის განმავლობაში ჩვენ ვხედავთ, თუ როგორ წელ ნელა გაღ-რომბეთა, გაღვრეთა და ბოლოს ფრანგთა დაჩაგრეთა და უმდაბლესი წოდება იწვეს მალა და ხელი იგდებს პოლიტიკურ და მოქალაქობრივ უფლებებს. ამ ძველა-მოსოლ მსოფლიობამ თანდათან დაანგრია ყოველნარი ძალ-მომხრებითი და უსამარი თონაწყორობა: პატრონი და მონა, გამარჯვებული და დამარცხებული, ბატონი და ყმა და მათ აღი-

გაზღობა. მოსალოდნელი იყო, რომ მათი წყალობით ქუთაისში ცხოვრება დღეს და გდმოდღეს, რომ იქ იწყება და გვირგვინდება ბევრი რამ სასარგებლო ჩვენის ცხოვრებასათვის, ჩვენი ზრდისათვის. დიდი უმეტესობა განათლებულთა, თუ ყველა არა, სოფლის მეღლია; თუ მთა სხვა-და-სხვა მიზნისა გამო სოფელში იხები ვერ მოიკიდეს და ქალაქადილის დაბინავდნენ, იქ მიიქცუნდა ვაჭრინა, ვაჭრინებითა ინტელიგენტური და ერისთვის სასარგებლო საქმე. მაგრამ დაუკვირდით ქუთაისს და თქვენ ვერცხვებდით მოკვანდის იქნარი ცხოვრების მიუღიერებელი, ისეთი წყნარი, ისეთი უნაყოფო ცხოვრება დაუკვირებელია, რომ ნამდვილი არ იყოს. არც ერთს ქართულ საქმეში ისინი მონაწილეობას არ იღებენ, არაფრისთვის არ სტყვიან გული! „წარს-კითხვის გამავრცელებული საზოგადოება“, „ღრამბატული საზოგადოება“, ქართველი ლიტერატურა, სავანებო-რამ გარემოება ქართულ ცხოვრებაში, რაც გინდათ აიღეთ, არსად ქუთათურ ინტელიგენტთა კვალი არ აჩნია. მე არას ვიზომო მთ სკუთარი ინციტის უსახებე, ამ შხრით იმათ კარგად დახატეს სრული უძღურება... ბაქოს, განჯის, ვლადიკავკასის ერთი მუჟა ქართველობა მეტსენერგისა და მეტს სოციალეს ინეს, დღეი ქუთაისის განათლებული საზოგადოება... მე არას ვიტყვი ძველ—შესამოცე წლებში—თაობის ქუთათურ წარმომადგენელთა უსახებე: თუ ჩვენმა ქვეყანამ ამ 30 წლის განმავლობაში წინ წაიწია, ამაში ამავე მთაუ მიუღდით. სამწუხარო სანახავი 80—90 წლების ინტელიგენტთა, რომლის გამოსვლა საზოგადოებასაპარტზე არაფრით არ აღბეჭდილა და აზოფრით არგია ჩვენს ქვეყანას...

აი იმერეთის დღევანდელს სავანებო მდგომარეობაშიც ასეთივე უძღურება გამოიჩინა ქუთაისის ინტელიგენტთა. კომიტეტის დაარსება, ეს დახმარების საქმის დასაწყისი მხოლოდ, მოხდა ერთის-ორის კერა

გას იყვანა ერთი ხალხი, ერთი ყველაზევის კანონი, ერთი თავისუფალი და ბატონი ერთა... ამ ნაირად ამ მესამე წოდების მოძრაობა დაღვეანდელი ცივილიზაციის მოძრაობაა. მისი აღორძინება დღევანდელი ურთიერთობის აღორძინებაა. რა ნაირად იმოძრავე მესამე წოდებამ რაში გამოიხატა ეს პროცესი? საშუალო საუკუნეებში თვითოვეული ხალხი დაყოფილია რამოდენიმე ნაწილად, თვითიველ ნაწილს ფლავს საკუთარი თვითი. სამთავროს შეადგენს სოფელთა და ხეობათა ჯგუფი. თვითოველი მათგანი ქვეყნებზეარება საკუთარ ბატონს. ამ სხიოთ, საბატონოთა კრება შეადგენს სამთავროს, ხოლო სამთავროთა კრება მთავროს. მეფე სხეულად არსებობს, მაგრამ საქმით ის მთავარს არ აღემატება. Roi de France მეფე საფრანგეთისა—მხოლოდ ტიტულია, უფლები იქ იმდენი აქვს, რამდენიც ბურჟუაზიის, გინდ ბრეტონის მთავარს. ის პირველია თანასწორთა შორის. როცა მთავრები შეიყრებიან, მეფე თანეჯდომარეობს, ხოლო დამოუკიდებელი სამეფო პოლიტიკის არ აწარმოებს. ვისაც მეტი მამუ-

პირის წყალობით, ინტელიგენციის აქ არავითარი წილი არ უდევს. ახალგაზრდა ჩვეულებრივად დიანარკა კანკლარობებში, სასამართლო-რეზი, თავისუფლად დროს ჩვეულებრივად „მრავალ ემიგრანტ“ გაიხანს! მე განვხვად დავიარე აქუერი ქართული რედაქციის და ვითყობ—ვინ არიან ეს კონსპირატორები სოფლის დაზარალებულების შესახებ? ვამოღებ, რომ იმერეთიან სოფლის მასწავლებლები, მღვდლები და შემთხვევით სოფელში მყოფნი. ვამოღებ, რომ ამ შემთხვევითი კონსპირატორების წყალობით თითქმის შეუძლებელია არსი მომხდარ უბედურების ნამდვილი და სწორი სურათი წარმოადინოს კაცმა. როგორც ვიცით, ყველაზედ უფრო დიდი უბედურება იმერეთის ენება და იმერეთის დედაქალაქის ინტელიგენტთა იმდენი ენერჯია, იმდენი ხალხისადმი სიყვარულიც ვერ გამოიჩინა, რომ ქვეყნისათვის რეგანად ეგწერა მინიც, თუ რა მოხდა მის გარეშეში!

დაარსებულს კომიტეტებს დიდი სურვილი აქვთ, დაწარმოებოთ—სად და ვინ უფრო სეკიარობს. შევლას, სურვილი აქვთ, ახალგაზრდა ინტელიგენტთა შემოქმედით ცოტათი მიიქცუნ თვალ-ყური აღდგინდნენ შემოქმედებთა განაწილებას, მაგრამ წარმოადინეთ, მთ არ იციან—ვის მიმართობ, მათ არ იციან, ისურვებს თუ არა ქართული ინტელიგენტთა ორისადმი თვით მიიქცუნისახუროს თავის აღმშენებლს, თავის მარტენელს და დღეს უბედურებამ მყოფ უმცროს მომძიოთ...

კომიტეტების წევრები ამბობენ, დავიკადლოთ მალე სტუდენტები ჩამოვლენ და ისინი გვიშველიანო. დავიკადლოთ, მაგრამ მე, სწორეთ მოგახსნოთ, არც იმათ იმედს მაქვს...

გიგი

უცხოეთი

ინგლისი. 26 მარტს ირლანდიის დედაქალაქში, დუბლინში, მოხდა ლი აქეს, მას მეტი პური, ღვინო, ზორკი ე. ი. მეტი სასმელ-საჭედი აქვს და მასთანამე მეტი ხალხის შენახვა შეუძლია; გერმანიის ერთ მებატონის ოჯახში ყოველ-დღე ვადა-ათი თასი კაცი სადილობდა. სამაგიეროდ ის იხე გაძლიერებული იყო, რომ მეფეს გინდ ვადაყენებდა და გინდ დამატკიცებდა, როსთვისაც ეწოლა Künigsmacher მეფის მკეთებელი. მეფე მხოლოდ ერთი დიდი მემამულეა და მეტი არაფერი. ასეთ დანაწილებაში, რასაკვირველია, ნაციონალური იდეა, ნაციონალური თვით ცნობიერება და თვით ნაციაც არ არსებობს. ყველა ექსპოფილდება თავის ოჯახის და კუთხის ნაწარმოებით. მას არაფერი არ აძიულებს მიმოსვლის, ვაცნობ-განვითარებისთვის. შრომის განაწილება თითქმის არ არსებობს. ამიტომ თვითიველი იცავს თავისი კუთხის ანტერესებს. ამის იქით რაც მოხდება—ეს მას არ აინტერესებს. აქ აღმნიანის გონება ვიწროდ შემოფარებულია, შივილი მისი აზროვნება მის სოფლის საზღვარს არ გასცილებდა. შივილი ქვეყანა—ეს მისი სოფელია, მისი სოფელი—ეს მთელი ქვეყანა. (რუსები ქვეყანას და სოფელს ერთადამევე სახელს უწოდებენ—**სოლო**)

ირლანდიის ნაციონალისტთა კრება, რომელზედაც პარლამენტთა მეთაურმა—ჯონ რედფორდმა წარმოსთქვა სიტყვა ირლანდიის მდგომარეობის შესახებ ახლანდელ სამინისტროს გამგეობის დროს. სანამ კონსერვატორთა სამინისტრო სახელმწიფოს მართვა-გამგეობას ჩაიგდებდა ხელში, სიტყვა ორატორმა, ის გვეუბნებოდა, რომ ჰომბრულის მეტს, ყოველფერს დაუთმობთ ირლანდიელთა. მაგრამ ავტო წელიწადი გადის, სამინისტროს-კი არაფერი არ გაუკეთებია ირლანდიისათვის. სამინისტრომ ამდენხანს არ აბატია ირლანდიის პოლიტიკურ დანახვევით, თუცა პარლამენტის უმრავლესობა თანახმა იყო ამნისტიის გამოცხადებისა. სამინისტრო აქამომდე ყურადღებას არ აქცევს ფერმერთა, მოიჯარადრებთა უნდევრო მდგომარეობასაო. მაგრამ, განაგრძო ორატორმა, თუ მთავრობა შემოიშავეებს დაპირებულს ვერცელს კანონს ირლანდიის მიულ-მულობელობის შესახებ, სამინისტრო ნდობას დაიხმასურებს და ირლანდიის მართვა გამგეობის საქმეს გამოაყუროს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ირლანდია ისევ აღშფოთდება და ირლანდიის პარტიები ბრძოლას დაიწყებენ კონსერვატორთა მთავრობასთანაო.

იტალია და აბაშეთი. ამ ქამად მენფლიკი თავის ჯარებით მასკოლში სდგას. რას მანგაჲ და არს ალუბაკი საზღვრებზედ არიან; მათ ჰყავს 20 თასი ჯარი, ამაშენდი უდენდა, თუ რა მიმართულებას მიიღებს მოლოხარება და თუ საჭიროება მოითხოვს, მამნევე იტალიელთა წინააღმდეგ დაიძვრან.

შურნალ-გაზთიანი და ვიგნაილია

ამოკრებილი ამბები.

—რა იყო მიზეზი გერმანიის გამარჯვებისა და საფრანგეთის დამარცხებისა,—ეს ესლა გამოჩვეულია გერმანიის სამხედრო მეცნიერებანი. იმათი აზრით ვამდის, რომ ყველა, საქა გერმანიელს სამოხრად შეზღვედნაწავს 1870 წლის ომის დროს, გერმანი-

ნელი მეტი ყოფილა წესილებითა ყოფილა გებზე და ამიტომ ვერცხვებდა. ვერცხვებდა ომში ფრანგთა ჯარი ყოფილა სულ 4,650 კაცი 18-ს ხარბანითა, მათ თანდასთან 44,000 გერმანიელი 72 ხარბანითა. ერთნაირ ომში 89,500 კაცი ქვეითი ჯარი გერმანიისა ყოფილა, 7,700 ცხენისანი და 340 ხარბანანი ჰქონიათ. ამ გერმანარბლობად პირტი ჰქონიათ, ამ გერმანარბობა მაქმანში, რომელსაც 32,000 ქვეითი ჯარი ჰყოლია, 4,800 ცხენისანი და 130 ხარბანანი ჰქონია. სპიკრის მალღებები წართვეს გერმანიელმა ფრანგებს მარნ, რომელსაც ფრანგებს ჰყოლია 24,000 კაცი და 70 ხარბანანი ჰქონიათ და გერმანიელთა ყოფილა 38,400 კაცი 120 ხარბანანთა. იმ დღეს ომში, რომელიც მივილი ორი დღე იყო გრაველიტის და სენპრიუსი გვერდით ჰყავდათ 166,000 კაცი ქვეითი ჯარი, 20,000 კაცი ცხენისანი და 730 ხარბანანი ჰქონდათ. ამათგომობა და მთელი ორი დღე 89,500 საფრანგეთის ქვეითი ჯარი და 13,000 ცხენისანი 520 ხარბანანთა, სედანის ომში საფრანგეთის ჯარი იყო სულ 90,000 კაცი და გერმანიელი 138,500 კაცი ქვეითი და 22,000 ცხენისანი 700 ხარბანანთა. (6.)

—რასა მთავრავს პეტერბურგი თავისი მკვიდრთა სწავლა-განათლებისათვის, ამის პასუხი მარნაჲს გამოქვეყნდა ამ სახით: პირამეტს წალწილში (1881—1893 წ.) იმ ხარჯმა თითქმის ერთი-სამი მიტა, სახელდობრ, 245,948 მანეთი დაიხდა 649,856 მანეთამდე. 1881 წ. ქალაქის პირველ დაწესებულს სასწავლებელს სულ 88 სოფელი, 1894 წელს 300 სოფელი. უკანასკნელმა სტატისტიკამ პეტერბურგისამ გამოქვეყნა, რომ პეტერბურგში 15,000 მავთა ხნით 7—12 წლამდე, რომელზედ არსად არა სწავლობდა და სოფლებ გარედ არიან ადგებულნი.

მთაბრის მბინანი.

„გულის-თქმა“, რომელიც წარმოადგინა გუშინ-წინ ქართულმა დრამატულმა დასმა, მეტად უწრა, ულსაზოთ, უმინარსო და ყოველს იმანდვილეს, ყოველს ხელოვნებას მოკლებული პიესაა, არტისტები გუნებაზედ ვერ იყვნენ, როლები ჩვეულებრივად არ იცოდნენ და ხეირიანად ვერ ასრულებდნენ როლებს. მიუხედავად ასეთი ხელის შემწეული გარემოებისა. ალექსევე-მესხიშვილი საუბრობდა რომ იყო და ისეთი წუთებიც გავატარებთა თავისი შეუ-

ბო იყო მეფისათვის, რადგანაც ქალაქისგან გადასახლს ვერ აიღებდა მოქალაქეთა ნება დაუთრევლოთ. კრებაზე¹⁾ თვითიველი წარმომადგენელი იმდენ მხოლოდ თავის კუთხის სარგებლობას იცავდა. ბატონს სახეში ჰქონდა თავის საბატონო, მთავარს სამთავრო, და მოქალაქე ქალაქი. ეს ვიწრო, პრივილეგიული პარტიობაა. თუ მათი ინტერესი ერთმანერთს ეწინააღმდეგებოდა, განაწინიც ვერ შედგებოდა. ამ შემთხვევაში ტყვეობა იმ და ძლიერი იმარჯვებს. ეს ლონის სამართალია.

ამნაირად, ხალხის დანაწილება ეკონომიურად, პოლიტიკურად, იუ-

¹⁾ ასეთ კრებას საფრანგეთში ერქვა ორი სახელია: თავთობა—Etats provinciaux, სემელს—Etats generaux გერმანიაში Landtag და Reichstag. რუსეთში Земский съезд იყო ასეთი კრებები, ხოლო არ ვიცი, რა სახელი ერქვა, და იყო რაიმე განსაზღვრული წესები ამისთვის, თუ არა. მაგ. ირალა მთავრ თავის ორგანულს თვითივეს კი არ ამართლებს, არამედ კრებას იწვევს და დიდებულს ასამართლებს. ცხელია, ჩვენს მეფეს, როგორც ეს ვეროპის საშუალო საუკუნის მეფეთა, ფართო დამოუკიდებელი პოლიტიკის და მსაჯულების წარმოება არ შეეძლო.

დარბევის თანაშობი, რომელიც იშ-
ვითაი ხოლმე ჩვენის თეატრის ის-
ტორიაში, სცენა მკვლევარისა სა-
მადლოდ აღსრულა, ყოველივე
ფსიქოლოგიური მომენტები შევსწავლა
არტისტს და საშინელს შთაბეჭდილე-
ბას ახდენდა დაკვირვებულისა და
გატაცებულის თანაში. მეტად კარ-
გი იყო აგრეთვე ბანი გელდენკოვი,
რომელმაც საზოგადოების აღტყე-
ბული ტონის ცემა გამოიწვია მებე-
რი ჰალკოვინის როლის თანაშობი.
აი უშვად რა ბ. შთიერიშვილსაც.
ხალხი ბლომად დაესწრა.

ერთი უნდა შევინახოთ საზოგა-
დოდ ჩვენს არტისტებს: სრულიად
არ იციან როლები და ქარ-
თული ლაპარაკი. როცა ისინი ლა-
პარაკობენ, ანუ გვგონია, უცხოელები
თამაშობენ, რომელსაც დიდი ხანი
არ არის რაც ქართული შესწავლია.
როლებს უცოდინრობა არ უნდა
იყოს მიზეზი ენის კანონების დავი-
წყებისა და უცნაურად ლაპარაკისა.

მცირე შენიშვნა.

ბევრი მეტიობა წერილით, თუ
სიტყვებით: ჩვენი, ეგრეთ წოდ-
ებული, მეგობრებზე უპირატესად
ამხანაგობა ქუთაისის გუბერნიისა
მართლა შეუერთდა გურიაში დაბარ-
სებულს, თუ დასაბრუნებლს ამხანა-
გობას, შუამავალსო? ვინაიდან
ჩვენი ამხანაგობის წევრთა (დღეს 500
მეტია) არ შემოიღია სათავადად
მივადინო ცნობა ამ მათთვის საინ-
ტერესო საგანზე, ამიტომ უმორჩი-
ლებად ვთხოვ, ივერიისა პატრე-
რისად რადიკალს დამბეჭდოს
მცირე შენიშვნა, ხოლო სხვა ჩვენს
დავალიც ვისთხოვ იქნებ დაბეჭდ-
ვას. მე ვინაიდან ობერტურში
17 მარტს, იქ ბ. კ. თავ—ძას სახე-
ლი შეკრება 20—30 პატრეკუმული
პირნი იქაურს საზოგადოებისა. მე
მათ მოკლედ გავაძლიერებ.

რიდულად და ნაციონალურად—
ამხანის დასაბრუნებლად. ნაციონალური
სახელმწიფო არ არსებობს.
ვაჭრთა და აღმშენებლობა ნელ-
ნელა ვითარდება. რადგანაც ხმელ-
თის გზები უხერხული იყო, ამიტომ
ნავოსნობა დედედა საფუძვლად საგა-
ქრო მიმოვივალს. ქალაქები შენდები
წყლის პირას. ქალაქის უახლოვეს
და სამიველი ბაზარი ის სოფლები,
რომდენიც მას აკრავენ. ამხანაგად
სოფლის და ქალაქს შორის ჩნდება
შრომის განაწილება და ნაშრომის
გაკვლა-გამოკვლა. რაც მეტი ტე-
რატორია აკრავს ქალაქი, მით მეტი
სააღრე-მიტეობი ასაბრუნებ აქვს. აქე-
დან დღემდე ქალაქთა შორის უხე-
ლლი და განხეთქილება. საფრანგეთ-
ში გამოიქმნა კანონები, რომლის ძე-
ლით ერთ ქალაქს ეკავიანის თავის
საქონელი მეორე ქალაქის საზღვრე-
ში ვასახლდნენ გაიტანას. რაკი ბა-
ზარი ვიწროა, მოვაჭრეებსაც უნდა
იყოს რას გაყიდეს და რას იყიდოს.
თუ ვაჭართა რიცხვი გაიზარდა, მა-
შინ მათ შორის მეტოქეობა ტუდება
და სუსტი იზარდება. აი ამის წინა-
მეტვე შენდებდა ამქართული წესები.
აქ დაწერილობით განისაზღვრა რამ-
დენი ხელისმანი, რამდენი შეგარდი
ტყუპი, რას უნდა აწავადებდეს და სხ.
ცხდია, ვიწრო ბაზრის ვიწრო წარ-
მოება შეგვიერთი. აი ამ ხანაში ქალა-
ქი ისე იყავი განკაცლები და გან-

და მიზანი „მეგობრებზე თანაგო-
ბისა“ და ვინაიდან ობერტურის
ამხანაგობას, შუამავალს განწინა-
მავე საქმისთვის ხელის მოკლება,
მე ვთხოვ მათ, რომ ამ საქმეში
ერთად გვემოქმედნა, რათა—სხვათა
შორის—ხალხის ნაშრომის გარეშე-
მეტი გაყიდვასი ჩვენი ამხანაგობის
მეტოქეობა არ გავფიქვია. ერთმანეთი-
სათვის და აწვევის ნაცვლით, არ
დავეცო ფსი ნაწარმოებისა, თანახ-
მან მოძღვრებისა: ავირც მოკლეთან
არ არს, ის მტერ ჩვენდა არს, „
საკუროა ერთობა ამ საქმეში-მეტი...
ჩვენი ამხანაგობის გაერთიანებე ჩვენ
საშრომის მოკლებით ბასს, რადგან
„შუამავალს“ და „მეგობრებზე თანა-
გობას“ სხვა და სხვა მიზანი
აქვს, და შესაძლო არის, ერთი
არსებობდეს და მეორეც, რეალურ
პირველი განგებ არ მიინდობენ-
და მეორის ხელის შეშლას. მეც
ინის მოხერხებლი ვიყავი, რომ „შუა-
მავალს“ წვერთა ხელი მოგვართათ
„მეგობრებზე თანაგობისათვის“, რათა
ამ ამხანაგობას გურიაშიც მო-
კლავა წვერნი და ამითი საშუალება
მისცემოდა აქაც განყოფილების გა-
ხსნისათვის, პარკის სახმობისა, ძაფის
ლებისა და ქაოვის სამავალითა ქარ-
ხლის დაარსებისათვის. შევიძინებთ
კითხვები, თუ რა დამოკიდებულება
უნდა ყოფილიყო სხვა-და-სხვა შხა-
რის წვერთა შორის, როგორ უნდა
მივლით მათ მონაწილეობა საზოგა-
დო კრებებში, აერჩიათ მმართველი
და საზოგადოდ გარდემწყვეტილი სა-
ზოგადო კითხვები ამხანაგობის მართ-
ვა-განგებობისა. *)

*) მეგობრებზე თანაგობა დღეს მოკ-
მედებს ნორტიული პირობით და ამ მოკ-
ლეს ხანში წარადგენს შემეშინებულ წესდა-
ბას ქუთაისის ვანყოფინაში კაცობის სა-
მიმართლო საფრანგულ საზოგადოების სა-
ბოლოდ განსახლდელად და წარსაღვეთი
უშაღვლ მოთარობასთან და დასამტყობ-
ლად.
6. წ.

თავითებისათვის მებრძოლი იყო, რა-
გორადც სოფლის ფეოდალი და მი-
ვარდნილი ხეობები. ქალაქმა ირ-
ველივეკედელი შემოვიწყო, დააყენა და-
რავები, გაიჩინა საომარი იარაღები
და ასე ამხანაგად თავის საზღვრებს
ფეოდალთა აკლემისაგან იცავდა.
მე-XV საუკ. აღმოაჩინეს ანერკია
და ზღვის გზა ინდოეთისაკენ. ამით
ერთიანად შეიცვალა ევროპის მდგო-
მარება. ევროპელები დაეხიერნ
ახალ აღმოჩენულ ქვეყნებს და ოქრო-
ეჭვების და სხვა ძვირფასი საქა-
ნლის გადმოზიდვა იწყეს. ვაჭრობა
მისვლა-მოსვლა, გაფართოვდა სამო-
ქმელო სარბიელი და აღმოაჩინა ნა-
შრომის დიდი ვასაღელი მიეცა. სავა-
ჭრო ცენტრი ხმელთა-შუა ზღვისა-
და ტრანსილის ოკეანეში გადავიდა.
ამან დასცა იტალია, სამხრეთი გერ-
მანია, პოლონეთი და სხ. სამაგიეროდ
საეკონომიო ასაბრუნებე გაბატონდნენ
პორტუგალია, ესპანია, საფრანგეთი,
ინგლისი და შოლანდია. ბაზრის
გავანერგებამ გამოიწვია წარმოების
გავანერგება და განვითარება. ფუ-
ფის და საქონლის ტრიალი ცხოვ-
რების დედა-ძარღვე შეიქმნა. ქლა-
ქები გამოვიდნენ კარ-ჩაეტელო მდგო-
მარობიდან და ხელი-ხელ გაყრილი
გაივინდნენ საფართო გზაზე. მაგარი
ასეთიარულ დროის მათ ფეოდალებს
შინგითი და უცხო ტომთა მეტოქენი
გარეთ ავიწროებდნენ და ვაჭრობის

როცა ამ აზრის თანახმა გახდა
ყველა იქ დასწრენი, მთელი კრე-
ბიდან ერთი-ორმა პირმა განაცხა-
და, რომ „შუამავალი“ ცალკე
შემოსვლა (20 მან. ლირს ზაი) და
„მეგობრებზე თანაგობაში“ ცე-
ლვე (ზაი 10 მან.) ჩვენში ბე-
რავს არ შეეძლება... ამიტომ ისევე
და ისევე წამოაყენეს კითხვა „შევერ-
თების“ შესახებ. მე იძულებულ შე-
ვიქნე არ გავეკუთვნებოდი იგი
საქმის უკედ ვაშორაკვევით დავთან-
ხმობილი მათს წინადადებას; გავგუი-
ყველას იქ დამწერთა, თუ რა
გამოიხატებოდა ეს „შეერთება“ და
რა ცუდობების მოთხოვდა მეგობრე-
შემთა ამხანაგობის წესდებაში. გა-
მოვდა, რომ მეგობრებზე თანაგობა
ამას უნდა დაეფუძნებინათ სარ-
მეწველო ამხანაგობა ქუთაისის გუ-
ბერნიისა და მეგობრებზე თანაგობისა
და ქაოვის საქმის განვითარების გარდა
მას უნდა იზრუნოს საზოგადო მე-
ურნობის ყველა დარგის განვითარ-
ებისათვის. მე ეს ყოველივე ბე-
რის გამოკლებით მიწვიდა და ამიტომ
აღუთქვი იმ პირთა, რომ ამასვე ჩემი
დამოლოცებითი სიტყვა შემეტყობი-
ნებია ცოტა მოფიქრებისა და სხეუ-
ბთანაც დაითვისის შემდეგ. მართ-
ლად სამი დღის შემდეგ, 21 მარტს,
ამ გვარ „შევერებზე თანაგობა“
არ მოვახსენებ მე ბ. კ. თავ—ძას, რომ-
ისასგანაც იმავე 21 მარტს გამოვ-
ზაღვნი წერილი მივიღე; ისიც
დარწმუნებულად, რომ სრულიად სა-
ქიარ არ არის მეგობრებზე თანაგობის
ნაგობად სახელი და მიზანი შეიცვა-
ლოსო.

ასე და ამხანაგობა „შუამავალი“
შუამავალითვე დარჩება, ხოლო მეგობრე-
შემთა ამხანაგობა კი ცელვებ გერუ-
ნიის განყოფილება გახსნას წელსავე და
კიდევ მოახერხებს ამას, თუ თითონ
გურუის საზოგადო მოუფაწვნი მოინ-
დობენ და ხელს შეუწყობენ.
მოვახსენებთა ამას ყოველივეს,

წყის-რიგის და ცვა შეუძლებელი ხდე-
ბოლა. ფეოდალები თავიანთი ამალით
ძარცვენ მოქალაქეთ და აწიოკებენ
ახალგაზრდულ უძლიერ ქალაქებს.
აქედან დაიბადა ორი მიმდინარეობა:
მოქალაქეთა ლტოლილება ძლიერი
ცენტრალური მთავრობისაკენ და
კეთილშობილთა ლტოლილება ფუ-
ლისაკენ. ფულმა დაავადებდა და
დასცა ქედ მოუხერხელი მებატონნი
და მთავრობამ გააღონიერა მოქალა-
ქენი. მოწინავე წოდების თანდათან
ეკარგის ნივთიერი ნიადგე და მოე-
დანვე გამოდის ბურჟუაზია.
ბურჟუაზიის განვითარება—ეს სა-
ქონლის ტრიალის და ფულის მეურ-
ნეობის განვითარება. ეს მოითხოვს
ადილო მიმოსვლას და საზოგადო
მშვიდობიანობას. ერი საუკუნეების
განმავლობისა და წიოკელები ერთ-
თან იკრიბება და არსდება ერთი
ეროვნული სახელმწიფო. მეფე მუდამ
ფულის საქობრებს, ხოლო ფულის
წყარო აღებ-მიტეობა. ამხანაგად
მეფის პირდაპირი ინტერესი შეიქმნა
აღებ-მიტეობის აღდრძინება და
გაღონიერება. ის იფარავს ქალაქებს,
გზებზე აყენებს დარაჯე, ერთის
სიტყვით ყოველივე ზომის დებუ-
ლობს ფეოდალთა უფლებების და ვა-
ჭართა უზრუნველყოფისათვის. მაგ-
რამ მეტოქე-კი მას ფეოდალთა აღ-
გმავ ჩვენ წვეთი ვთქვით, რომ მე-
ფე არ აღებ-მიტეობა უძლიერეს ფეო-

როგორც მეგობრებზე თანაგობის
წევრთა, ისე ყველას, ვისაც გული
შესტკივა ჩვენში ამგვარი საქმისთ-
ვის, უმორჩილებად ვთხოვ დასხა-
რება აღმოვიჩინოთ სიტყვით და
საქმით: გავცნოდ და ვაგინონ საზო-
გადობა ჩვენი ამხანაგობის საქმეთა
მსვლელობის და გაუზიაროდ მას
წვერნი, რომ ამით საშუალება მოგ-
ვიცეს ყველგან, სადაც-კი საქიოე-
ბა მოითხოვს ჩვენში გავხსნათ ამხა-
ნაგობის განყოფილებანი, ავიწით იქ
პარკის ფსები, შევასწავლოთ მეგ-
ობრებზე თანაგობის ძაფის ღება და
ძაფისაგან ძვირფასი ქსოვილების
ქსოვა, მოვამზადოთ სალი თესლი
და ამით გამოვიხსნათ მეგობრებზე თანა-
გობის მატყუარა მეთესლეებისაგან.
მმართველი ამხანაგობისა 6. წ. წაუთულო.
აღკვის: სონისა ნესტორ წყეთელს.
ს. კუბი, მარტს 29.

წარლი რედაქციის მიხარია.

გურუის საჯარო ამხანაგობა „შუამავა-
ლი“ და ბ. კ. თავ—ძას.
შემაღე *)

მეგობრე არა მარტო ამით გვეცა
ნუგეში ბ. თოიძემ; იგი კიდევ სხვა
სანუგეშო და დასამშვიდებელ ამბებს
მოგვითხრობს ობერტურელ ვაჭრებ-
ზე,—ეს არის საზოგადო-საქმეობე-
რთა ასაბრუნებ მოღვაწეობა ობერ-
ტურისასგანაც იმავე 21 მარტს გამოვ-
ზაღვნი წერილი მივიღე; ისიც
დარწმუნებულად, რომ სრულიად სა-
ქიარ არ არის მეგობრებზე თანაგობის
ნაგობად სახელი და მიზანი შეიცვა-
ლოსო.

*) ი. ივერია № 72.

დღის, რომ ის პირველი თანასწო-
რთა შორის. მაშ საიდან იკრებს ახლა
ახალ ძალას? აქ მუშაობს იგივე ფუ-
ლის ტრიალი, რაკი ფულით ცხე-
ლაფრის შექმნა შეიძლებოდა, ცხე-
ლი და სოთიანი ყველასთვის სანა-
ტრული გახდა. მეფის ხანაში ისე
მიდრებდა, რომ შესაძლებელი შე-
იქნა მეომართა მშობრებება და მულ-
მივი ჯარის ყოლა. ჯარის ერთი ნა-
წილი შედგება უცხოელებისაგან
(მაგ. შვეიცარიელები), ხოლო მეორე
ჩვენი უყოფილნი, უსახლბო
უსახლ-კარო, მლოდვე და დღის
ლოკების მიძიებელთაგან. ყმას თავი-
შეუღლება არ ჰქონდა ჯარში შესას-
ვლელად, ბატონი-კი არ კადრე-
ლობდა, გერ-ჯგრობით უფულოდაც
იყოლად მიდიოდა. ახლა მეფე
აღიდა საქიოეობის მეგობრეთა გვე-
წის ამ თუ იმ ომში მომემხარეო.
პირქით, ურჩ მეგობრებს თავისი
გაწიარდნილი ჯარით იზორილებს და
თავის სურვილს ასრულებინებს. ამ-
ნაირად, მეფე გამძაღვდა და თავი
ჩინა საფლოპოლო გაფართოვა, მეო-
რის მხრით, ნატურალური მეუწ-
ნობა შეინგრა, ფულის საბაძინებლი
გაიწია და მთელი ერი თავისკენ მი-
იხიდა. ფეოდალი ფულს საქიოე-
ობის და ეს ფული სოფელში არ მო-
კრებებდა. ის დავალონდა და უკან
დაიწია. ის სტოვებს თავის კოშკს
და ქალაქებში მიდის. ახლა სამსა-

ახ, ქალთა სასწავლებელს, ინახვენ
ოზურგეთის მესოპრებს და აქა მარ-
ტო ვაჭრები, როგორც ამხანაგობის
თოიძე მაგარამ თუ რა შენახვა ეს
შენახვა, ამას ის ფაქტი გვიბრტყებს,
რომ ამ სასწავლებელმა ლაბის არის
სული დალიის უსაშვლობის გამო
მატრიალურის შესარ. რაც შეეხება
ობერტურში ახლად დაარსებულსავე
ურნო განყოფილებას საქალაქო
სასწავლებელთან, ამ საქმის აღდრ-
ძინება სულ მთლად ეკუთვნის გუ-
ბრის გლეხობას, რაც კარგად ცნო-
ბილია, და თუ საზოგადოდ ყველა
ობერტურის მკვიდრთა ამ სასწავლე-
ბელს რამე შეეშობა აღმოაჩინეს,
აქ ობერტური ვაჭრები არაფერ შეუ-
შია. ერთად ერთი სამართლე ბ.
თოიძის ნათქვამიდან იმაში მდგომარე-
ობის, რომ ობერტურის ერთი
ვაჭარი ახლავი შევირთლებისათვის
(125 მან. წლითად) სამოქალაქო
სასწავლებლის საპატო მზრუნველად
არის დანიშნული და იმავე ვაჭრმა
რამდენიმე ათასი მანეთი დახარჯა
ბ. ბუყურის ხილის გაყვებისათვის,
ამას იმასაც თუ დაუმატებთ, რომ
ობერტური ვაჭრები თავის შევლებს
ზრდიან სხვა-და-სხვა სასწავლებელში.
ეს არის და ეს, მკიხებელი, ობერ-
ტურელი ვაჭრების საზოგადო-საქ-
მეობელობა ობერტურელ ვაჭრებ-
ზე,—ეს არის საზოგადო-საქმეობე-
რთა ასაბრუნებ მოღვაწეობა ობერ-
ტურისასგანაც იმავე 21 მარტს გამოვ-
ზაღვნი წერილი მივიღე; ისიც
დარწმუნებულად, რომ სრულიად სა-
ქიარ არ არის მეგობრებზე თანაგობის
ნაგობად სახელი და მიზანი შეიცვა-
ლოსო.

სურს აღარ თავიკობს, ჯარში, სა-
სახლეში, კანცელარიაში, ქვეყნის
მართვა-გამგეობაში, ერთის სიტყვით,
ყოველ გამოსარჩენ და გამამაგიან
ადილებზე ბატონი ამხანაგობის იქე-
ნენ ბინას. კეთილშობილ ვოლებამ
დაკარგა ძველი თვისებები: გაუტე-
ხელი თავმოყვარეობა, გულადობა,
სიკრებლად და სხ. ის ახლა ჯამაგირის
მაძიებელ წოდებდა გადაიქცა. ამით
დაილოწა მისი ყოველად მლიერება და
მეფის მონა-მოსახლად შეიქმნა.
რადგანაც ვოლებებს აღდრავითარი
ფაქტური ძალი არ შეჩრა, მეფე მათ
წარმომადგენელთა აღარ იწვევს. წი-
ნად მეფე მათ ეხვეწებოდა, ახლი ის
მმრძინებელია და რომელი ბატონი
გეპესე ყმის ნებართვის რიგე საქმის
კეთებას შეუღლება. საფრანგეთის მეფეთ
1614 წლიდან ვოლებთა წარმომად-
გენელნი აღარ მოუწყვითა, ინგლისში
და გერმანიაში ხანდახან იწვევენ, მაგ-
რამ მანუგებელია აღარ აქვთ. მეფის
ზრამება მათი კანონია, თუ კრება
მეფეს ეურჩება, ეს ჯარის საშოლე-
ბით სხდომის ხურავს და მოწინააღ-
მდეგთა ბტყვევებს. *)
6. წ—ნია.
(შემაღე იქნება.)

*) 1688 წ. ინგლისში რეფორმული
გობდა და პარლამენტი დაარსდა. აქედან
ახლო პარლამენტული წყობილება იწყე-
ბა და ძველი წესდებათა კრება გაუქმდა.

